

Sigmundskvæði yngra (stytt)

1. Í Føroyum búðu høvdingar tveir,
Tróndur og Sigmundur itu teir.

Noregs menn! dansið væl í stillum;
stilli tykkum allar, riddarar, Noregs menn!
dansað væl í stillum.

2. Sigmundur búði Skúvoy á,
Tróndur búði við Gøtuvág.

3. So grammur var Tróndur, hann hugsar ilt:
Sigmundur hevur vár' veitslu spilt.

4. Tróndur hann situr í sínari lon:
"Tit heintið mær Sjúrdá Tollaksson.

5. Tit heintið mær Gutta og láa Tór."
Snarliga boð eftir teimum fór.

Duga her til 10. jan.

6. "Eg havi sent tykkum boðini tey,
at tit skulu hjálpa til Sigmunds deyð.

7. Tit hvessið spjót, tit hvessið knív;
tað skal galda Sigmunds lív.

8. Hetta mítt ráð man vera gott:
Vit skulu herja á hann á nátt."

9. So sigldi Tróndur Skúvoyarfjør,
skútan bognaði sum ein gjør.

10. Sigmundur vaknar úr svøvni brátt:
"Hvør brýtur inn á meg í nátt?"

Duga her til 17. jan

11. "Hann, sum brýtur tínar dyr,
tað er tann maður, tú háaði fyrr.

12. Sigmund helt sítt svørð ímót,
fimm fullu høvur á Tróndar fót.

13. Tróndur hann var til ilsku fús:
"Tit setið nú eld á Sigmunds hús!"

14. Sigmundur talar til frænda sín:
"Nú má eg rýma av húsi mín'."

15. Sigmunds hústrú stendur við vegg:
"Tú hoyr meg, Tróndur Gøtuskegg.

Duga her til 24. jan

16. Stríðist tú móti konu og børn,
so ert tú grískari enn ein bjørn."

17. Sigmundur flýddi á oynna norð,
Tróndur hevði tá manndómsorð.

18. Sigmundur kastaði í havið seg,
Einar og Tóri sama veg.

19. Svímja teir triggir við miklari ferð,
sum streymur harður á firði er.

20. Tórur aftur um seg sá:
"Nú tekur Einar at dragna frá."

Duga her til 31. jan

21. Sigmundur gjørdi sær tann ómak:
hann legði Einar á sítt bak.

22. Tórur rætti Sigmundi hond:
"Nú hevur Einar givið upp ond."

23. Sigmund slepti Einar' av,
Suðuroyarfjørður varð hans grav.

24. Tórur legði seg bylgju ímót.
"Nú eri eg givin í hond og fót."

25. Tú svím til lands, legg einki í meg!
Eg eri farin, men redda teg.

Duga her til 7. feb

26. Vit vóru saman í mangari ferð,
ei mín frændi, skiljast vit her."

27. Sigmundur var í orðum trygg',
hann legði Tóra á sín rygg.

28. Brimið tað brýtur sum boðaslóð,
Tað Tóra niður at botni dró.

29. Tá hann hevði svomið tann veg so lang,
hann legði seg stillan niður í tang.

30. Torgrímur hugdi mót tara út:
"Eg meini, eg síggi ein reyðan klút."

Duga her til 14. feb

31. Ein stórir maður í tara lá,
ongum líkari enn Sigmund' at sjá.

32. Torgrímur tók sær øks í hond,
so fór hann til sjóvarstrond.

33. Torgrímur talar til sveinar sín':
"Gullringur Sigmunds skal vera mín!"

34. "Dreingir, tit haldið mær í hans hár,
meðan eg gevi honum banasár.

Duga her til 21. feb

35. Dreingirnir hildu í hans hár,
meðan hann gav honum banasár.

36. Gullringin bóru teir heim til hús,
men kroppin gróvu teir í sand og grús.

37. Ein slíkan enda Sigmundur fekk,
hans líki ei í Føroyum gekk

Duga her til 28. feb